

[Petra Petersen.]

sere disse Beløb som værende for store, saafremt det er Hensigten, at en væsentlig Del af Barnets Behov skal dækkes gennem Faderens Bidrag. Det er da ogsaa disse Betragtninger, der gør sig gældende i Betænkningen vedrørende Foranstaltninger til Forbedring af Enkernes Kaar, idet man i Betænkningen fremhæver, at Normalbidragene er for lave, at de bør forhøjes saa meget, at de, hvor der kun er et Barn eller to Børn, virkelig dækker en væsentlig Del af Børnernes Behov, og hvor der er 3 eller flere Børn, bør Enken og Børnene være i Stand til for Bidragene at føre en menneskeværdig Tilværelse.

Vi havde ogsaa fra mit Partis Side gerne set, at Indtægtsgrænserne for forskudsvis Udbetaling var blevet højere, og især finder vi, at Forskellen mellem de 3 Kommunegrupper er uretfærdig. Under Behandlingen af Folkeforsikringsloven gjorde mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, da ogsaa opmærksom paa dette, idet vi finder, at Kommunegruppe II og især III stilles for ringe i Forhold til Kommunegruppe I. Vi har dog ikke ment at ville stille Ændringsforslag paa dette Omraade.

Fra Socialministeriets Side har man under Udvalgsbehandlingen gjort gældende, at man nærede Betæneligheder ved en Forhøjelse af Normalbidraget ud over det i Lovforslaget anførte Beløb af Hensyn til den bidragsskyldige — som normalt er Faderen. Og ofte bliver det gjort gældende, at denne Lov direkte er rettet mod Manden. Jeg forstaaer ikke rigtig disse Udtalelser. Der næres Betæneligheder over for Faderens Betalingsevne, men der næres ingen Betæneligheder over for Moderens. En Moder i en Landkommune, der efter Ministerens Lovforslag faar 31 Kr. pr. Maaned til sit Barn, maa paa Trods af hendes manglende Indtjeningsevne sammenlignet med Mandens og det Handikap, det er for hende at have Barnet, yde større økonomisk Tilskud til Barnets Underhold end Faderen. Som Loven og Samfundet er, finder jeg Loven direkte rettet mod Moderen, hun bærer betydelig større Byrder end Manden. Naar vi ser den Karrighed, hvormed man har fastsat og fastsætter Normalbidraget over for den enlige Forsøger, faar man let det Indtryk, at det er den Udgift, man vil spare Staten for, der er Aarsagen til Karrigheden.

Samtidig med at Normalbidraget trykkes ned for den ugifte og fraskilte Moder, trykkes ogsaa Bidraget ned for Enken,

Men man trykker ogsaa Bidraget ned for den Moder, der uden om det offentlige faar Bidraget udbetalt fra den naturlige Betaler, Faderen. Nu ved jeg meget vel, at det for den bidragspligtige, Faderen, kan være vanskeligt at betale det ham paalagte Bidrag. Vi maa jo Gang paa Gang konstaterer, at Skatter, direkte og indirekte, knuger store Dele af Befolkningen. Priserne paa alle Forbrugsvarer stiger, hvad enten det nu er Mad eller Tøj. Det eneste, der ikke stiger tilsvarende, er Arbejdslønnen. Det kan være vanskeligt for Manden at betale, men derfor kan man ikke skyde Byrden over paa den anden Part, Kvinden, som har endnu vanskeligere ved at klare sig.

Vi finder ogsaa fra mit Partis Side, at der er andre Veje at gaa end at presse den Forsøger, hvis Indtægt er saa lille, at han daarligt kan betale. Netop det at man fra Statens Side giver op og siger: Faderen kan ikke betale, viser jo, hvor paakrævet nødvendigt det er med en Børnerente. Det er den Vej, man skal gaa, hvis man vil føre en fornuftig Familiepolitik. Som det har været hidtil, har det været Kvinden, der har baaret den største Byrde, og hun har taalmodigt fundet sig i det, men der kommer vel ogsaa en Dag, da hun siger Stop.

Jeg er ikke saa sikker paa, at den højtærede Minister Fru Fanny Jensens Udtalelser i Radioen Anden Pinsedag holder Stik. Den højtærede Minister mente, at bare Kvinderne faar forklaret Sagerens Sammenhæng, forstaaer de ogsaa godt, at de maa undvære. For det første er Kvinder i al Almindelighed ikke daarligere begavede end Mænd, og de behøver ikke nogen særlig Forklaring i Modsætning til Mændene, og for det andet er Kvinderne ikke indstillet paa at blive ved at undvære.

Da jeg tror, der findes Medlemmer i denne Sal, der ligesom jeg mener, at Answer og Byrder maa fordeles ligeligt paa alle i Samfundet, og i dette Tilfælde maa fordeles ligeligt paa Kvinderne og paa Mændene, forventer jeg Støtte til mine Ændringsforslag.

Edel Saunte: Jeg vil paa mit Partis Vegne takke for, at vi nu endelig faar en Forbedring af de enlige Kvinders Stilling.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der er mange af os, som kunde ønske, at vi kunde give alt muligt til de enligt stillede Forsørgeres Børn. Det tror jeg enhver i denne Sal er fuldkommen enig i, men man maa ogsaa tænke paa, at det i dette Tilfælde ikke alene drejer sig om, hvad Staten har Raad